

V Mariboru so obesili dva civilista radi vohunstva

V zaroto je bil zapleten tudi nek jugoslovanski častnik, ki je obsojen na smrt. Vlada misli, da je počistila vso špijonažo.

NAROD JE ZA ZVEZO Z RUSIJO

Belgrad, 23. aprila. — Še v februarju se je oblastem posrečilo priti na sled vohunski družbi, ki je imela svoj delokrog v Sloveniji. Radi tega sta bila pred par dnevi obešena dva civilista v Mariboru in en jugoslovanski armadni častnik, ki je bil zapleten v zaroto, čaka smrtno kazni. Vohunska družba je prenašala vojaške tajnosti med Celjem in Gradcem.

Iz virov, ki so blizu vlade, se poroča, da je vlada sedaj popolnoma pripravljena in da so vse obrambne priprave, ki so jih delali z mrzlično naglico, sedaj končane. Mnogi tujezemski lastniki telefonov so naenkrat videli, da jim je vsaka telefonska zveza pretrgana. V belgrajskih šolah se pripoveduje, naj bodo pripravljene, da se z kratko napovedjo konča letošnje šolsko leto.

Armada je povsem pripravljena in mirno čaka na nadaljen razvoj. Narod je videti pomirjen, odkar se je zvedelo, da so se začela pogajanja z Rusijo. Ljubljansko "Jutro" danes piše, da mora Jugoslavija končno uvideti, da Rusija prizna njeno pravico do neodvisnosti.

Belgrajski časopis "Pravda" je danes prinesel apel mestnega

OBLASTI PREISKUJEJO ŠKANDALE V DEKLIŠKI POBOLJŠEVALNICI V DELAWARE, OHIO

Delaware, O. — Državni oddelek za javno blagostanje preiskuje razmere v deklinškem zavodu v tem mestu, kjer je navadno do 500 deklet, vse pod 21 leti. Oblasti sumijo, da so iz tega zavoda rekrutirali trgovci z belimi sužnji dekleta za to in sosedne države. To sklepajo iz tega, ker dekleta uhajajo iz zavoda v velikem številu, vsak mesec okrog 40, ki jih potem ne morejo več najti in so bila najbrže odpeljana v javne hiše.

Cyril Zorman umrl

V torek zjutraj ob 2:35 je umrl Cyril Zorman, star 41 let, stanujoč na 4234 E. 71st St. Bil je le malo časa bolan. Bil je rojen v Kranju ter je prišel sem oziroma so ga prinesli, ko je bil star komaj 9 mesecev. Zapuščala je Hattie in 4 otroke: Hope, June, Joyce in Cyrila. Zapuščala mater, Mrs. Mary Zorman, brate: Ivana, Josepha, Charlesa in Raymonda ter sestro Pavlo, omož. Mihaljevich. Truplo leži v pogrebni kapeli A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62nd St., odkoder se bo vršil pogreb v petek zjutraj ob devetih v cerkev Sv. Imena na Broadway. Naj počiva v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Vlada naroča plinske maske

Firestone Tire & Rubber Co. iz Akrona je dobila od vojnega oddelka iz Washingtona naročilo za plinske maske v vrednosti \$58,130 in od Goodyear Tire & Rubber Co. se jih je naročilo za \$58,010.

Roosevelt bo stopil med narod, toda trdi, da ne radi politike

Warm Springs, Ga. — Ob času, ko se bo vršila republikanska narodna konvencija v juniju, bo šel predsednik Roosevelt po deželi ter bo tako gotovo obrnil vso pozornost nase. Nekaj podobnega je storil tudi pred štirimi leti ter je povzročil, da so časopisi posvečali več pozornosti njegovemu potovanju, kot pa republikanski konvenciji v Clevelandu.

Roosevelt je sicer zatrjeval, da njegov pohod po deželi ne bo imel političnih namenov, toda politiki sodiijo o tem drugače. Predsednik bo šel tudi v Texas, rojstni kraj podpredsednika Garnerja, ki kandidira proti Rooseveltu. Tega Roosevelt ne bo storil brez gotovega namena. Roosevelt bo obiskal sledeče države: North Carolina, Mississippi, Kalifornijo in državo Washington.

Oblasti preiskujejo vire visoke varščine za delavskega vodjo

New York. — Urad okrajnega državnega pravdnika Deweya je začel preiskovati, od kje je prišla visoka varščina, ki je bila polčena za delavskega voditelja George Scalise, ki je obtožen, da je izsilil od raznih podjetnikov do \$100,000, katerim je grozil z stavko. Scalise je bil spuščen na svobodo do obravnave pod varščino \$40,000 in njegova tajnica Ann Kay pa pod \$20,000. Scalise je položil \$30,000 varščine v gotovini, zato bi pa državni pravdnik rad vedel, od kje je prišla ta ogromna vsota. Scalise je predsednik delavcev stavbinske unije in njegova plača znaša leto \$25,000. Če je varščino položila unija, potem Scalise ni obvezan, da osebno pride na zaslišanje.

24 OTROK V 29 LETIH

Wilkes-Barre, Pa. — Mrs. Samuel Sciandra, stara 45 let, je dala rojstvo 24 otroku v teku 29 let zakona. Petnajst otrok živi.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. Joseph Hiti, 19208 Kewanee Ave. so vile rojenice prinesle zadnjo nedeljo krepkega sinčka prvorojenca. Materino deklinško ime je bilo Mary Linc. Oba se dobro počutita v Woman's bolnišnici. Naš poklon!

Važna seja

Nocoj se vrši važna seja skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice se prosi, da se udeležijo. Urediti bo treba vse potrebno za plesno veselico, ki se bo vršila v soboto 4. maja v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

Življenje v Angliji je normalno kljub vojni

Angleški tovarnar A. C. Wickman, ki se nahaja te dni v Clevelandu, je povedal o življenju v Angliji v tem času vojne. Rekel je, da v Angliji ne primanjkuje življenja in restavracije in hoteli lahko dobe, kar potrebujejo. Tudi okupacija Danske od strani Nemčije ne bo dosti spremenila položaja, čeprav je znano, da je Danska dežela, ki izvažala mnogo življenjskih potrebščin. Anglija je zelo malo uvažala iz Danske, odkar se je pričela vojna.

Splošno se je angleški narod

Volitve na Hrvatskem

Belgrad, 23. apr. — Regent princ Pavel je danes podpisal dekret, s katerim se razpisuje volitve po vsem Hrvatskem za 19. maja. Hrvatske so sami zahtevali volitve, da dokažejo, da je narod z vlado, odkar je bil lanskega decembra podpisan sporazum. Pri volitvah se bo videlo, kako močni so hrvatski ekstremisti, ki zahtevajo popolno ločitev Hrvatske od Srbije.

MRS. JUSTIN IN NEČAKINJA HKRATI UMRLI

Ves slovenski Loran je močno zadela vest, da sta odšli s tega sveta skoro ob istem času Mrs. Ella Justin in njena nečakinja Mrs. Margaret Seme. Mrs. Justin je preminila okrog enajstih ponoči v ponedeljek. Prišel je dr. Prijatelj, ki ni pa mogel več pomagati. Zato je šel k Mrs. Seme, ki je vodila trgovino v SND na Pearl Ave., da jo polagoma pripravi na naglo smrt njene tete Mrs. Justin, s katero sta si bili zelo dobri. In dve uri in pol zatem je umrla tudi Mrs. Seme. Res, pretresljiv slučaj, še toliko bolj, ker se ni noben nadejal njune nagle smrti.

Mrs. Justin je bila rojena v vaši Viseji, fara Hinje, odkoder je prišla v Ameriko pred 40 leti. Po domače so ji rekli Anžetova Angela. Leta 1905 se je poročila s Frank Justinom, s katerim sta imela nekaj časa gostilno v Barbertonu, potem pa v Lorainu, kjer je še danes znana Justinova gostilna. Soproj Frank je umrl pred šestimi leti.

Pokojna zapuščala sina Josepha, ter hčere: Elo, Frances omož. Lieb, Thereso omož. Lomey ter vnuka Roberta Justin in Leah Jo. V Lakewoodu zapuščala sestro Zofko Kuhel. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 9:30 v cerkev sv. Cirila in Metoda. Pogreb Mrs. Seme se vrši v petek dopoldne ob 9 iz Loraina v Ashtabulo, O. Naj počivata v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

V bolnišnico

Sinoči je bil odpeljan v Mestno bolnišnico Peter Klun iz 1402 E. 49th St. Je član društva sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ. Prijatelji so prošeni, da ga obiščejo.

Iskrene čestitke!

Včeraj je praznovala v krogu svoje družine rojstni dan prva gl. podpredsednica SZZ, Mrs. Frances Rupert iz 19308 Shawnee Ave. Da bi zdrava in vesela dočakala še mnogo rojstnih dni!

Desničarji v socialistični stranki zahtevajo vso pomoč zaveznikom

New York. — Tukaj se je vršila konvencija Federacije social-demokratov, ki je sprejela resolucijo, da morajo dati Zed. države vso podporo zaveznikom in da se ustavi ves izvoz orožja in municije Rusiji in Nemčiji. To je v popolnem nasprotju z socialistično strujo, kateri načeljuje Norman Thomas, ki zavzema stališče popolne izolacije, to je, da se Zed. države ne vmešavajo v evropski konflikt. Konvencija se je tudi izrekla za podporo novemu dealu iz ozira, ker se je sprejelo toliko postav v korist delavstva pod Rooseveltom.

Resolucija, ki jo je sprejela konvencija se glasi: "Vpad na čisto Nemčije v Dansko in Norveško zopet dokazuje, kaj čaka vse svobodne države, če bo Hitler zmagal v tej vojni. Zadnji čas je, da narod v Zed. državah prizna to dejstvo ter da naša vlada takoj zavzame korake v korist demokracije. Kot socialni demokratje se držimo tradicije stranke in smo proti vsaki vojni. Toda eno je še hujske kot je vojna in to je sužnost. In da si ohranimo svobodo, je treba streči Hitlerjevo Nemčijo."

Ameriški zgodovinar je prepričan, da bo Amerika potegnjena v vojno

Cambridge, Mass. — Dr. Albert Bushnell, starosta ameriških zgodovinarjev, je izrazil svoje mnenje, da bodo morale končno Zed. države v vojno, ker bo zmagovita Nemčija zasedla Južno Ameriko. Po njegovem mnenju imajo naciji v sedanji evropski vojni že nekaj prednosti nad zavezniki.

85 letni profesor na Harvard univerzi, ki je prerokoval, da bodo Nemci zasedli Češko, še predno je kdo o tem kaj sumil, misli, da bodo Nemci v kratkem zasedli Švedsko ter da bodo Nemci okupirali vso Nizozemsko v teku 24 ur. Profesor dalje misli, da bodo Nemci bombardirali London in druga angleška mesta in da se bodo glavni boji vršili na Angliškem.

Dalje prerokuje dr. Bushnell, da bodo Nemci šest ur potem, ko bo sklenjen mir v Evropi, zasedli Brazilijo. Tedaj bodo stopile pa Zed. države v vojno, ki bodo šle na pomoč svoji južni sosedini. Profesor vidi tudi, da se bo Rusija razširila proti vzhodu, kjer bo zasedla glavna pristanišča v pacifiku.

Odpeljana v bolnišnico Včeraj je bila odpeljana v Charity bolnišnico Miss Mary Kolar, naša knjigovodkinja. Bati se je pljučnice.

Zavezniki bombardirali Oslo

ZAVEZNIŠKI AVIJATIČARJI SO METALI NAD GLAVNIM MESTOM NORVEŠKE LETAKE, V KATERIH PROSIJO PREBIVALCE, NAJ BEŽE NA DEZELO NA VARNOST

Mellerud, Švedska, 23. aprila. — Danes zjutraj so zavezniki letala dve uri in pol metala bombe na zrakoplovno pristanišče v Oslo. To je bil prvi napad zaveznikov na nemško vojsko, v tem sektorju. Napad se je pričel v polnoči. Škadron za škadronom zaveznikiških bombnikov je švigal nad severnimi predmestji Osle, ki so spuščali bombe na zrakoplovni pristan, katerega so Nemci zasedli pred dvema tednoma.

Tukaj so si postavili Nemci važno zrakoplovno postojanko. Tu sem prihajajo nemška letala iz Danske in od tukaj napreduje na razne fronte v Norveški.

Dve francoski letali sta včeraj napad. Malo pred poldnem sta letela v višini 20,000 čevljev nad mestom in metala letake, pisane v norveškem in angleškem jeziku z besedilom: "Prihajamo vam na pomoč! Bežite iz mesta na deželo. Mesto sicer ne bomo bombardirali, toda tukaj bo glavna

bitka. Ne bojte se ničesar!" Vest o bližnjem napadu se je raznesla kot blisk po mestu. Prva bomba je padla skoro v središču mesta blizu hotela Continental in napravila precej škode. Vse ostale bombe so pa padle v predmestjih na severni strani mesta v bližini zrakoplovnega pristanišča. Nemci so takoj začeli z baterijami streljati proti letalom. Močne luči, so svetile višoko v zrak, da bi našle bombnike. Toda letala se niso umaknila in so dve uri in pol neprestano metala bombe.

London, 23. aprila. — Vrhovno poveljstvo poroča, da so se angleške čete sprijele v vročem boju z Nemci severno od Trondheima. Ravno tako se poroča o spopadu z Nemci na fronti Hammar-Elverum. Natančnejšega ni znanega, samo toliko poroča uradno naznanilo, da so zavezniki in norveške čete ustavile prodiranje Nemcev severno od Oslo.

WPA delavcem je zagotovljena popolna svoboda pri prihodnjih volitvah

Washington, D. C. — Načelnik organizacije WPA, komisar Harrington, je spisal posebno pismo za vse WPA delavce, ki ga bodo dobili v roke obenem s svojo plačico. Obenem se naročuje vsem administratorjem WPA projektov po deželi, da gledajo na to, da bodo lahko vsi delavci volili, ne da bi zato kaj izgubili na zaslužku.

Harrington pojasnjuje WPA delavcem glede volitev sledeče: "Vsakemu je na prosto voljo da-

Ker bere komunistični časopis, ne bo državljan

San Jose, Cal. — Grgo Bogunovič, star 48 let, je šel na sodnijo, da bi dobil ameriško državljanstvo. Sodnik mu je pa državljanstvo odrekel, ker je naročnik nekega slovanskega komunističnega časopisa. Grgo je sicer trdil, da je naročen na časopis samo radi tega, ker je rad bral roman v listu in je hotel videti, kako se bo roman končal. Toda izpraševalni uradnik je rekel, da če sodi potem, kolikor časa je Grgo že naročen na ta list, mora biti roman strašno dolg.

DVA UMRLA RADI STRUPENEGA ALKOHOLA

Akron, O. — V neki kolibi ob Ohio kanalu so dobili mrtva dva starejša moška, Andrew Thompsona in Clarence Ewinga, stara po 60 let. Dobili so pri njima napol prazno steklenico, v kateri je bil strupen alkohol.

Kaj je prav?

Danes je sv. Jurij! Tako pravi starokrajska pratika in tako trdijo naši pionirji, da je sv. Jurij vedno na 24. aprila. Ameriški koledarji so ga praznovali pa včeraj. Kdaj naj torej žene živino na pašo, na 23. ali na 24?

Nemško letalo pristalo v Švici

Basel, Švica. — Nemško napadno letalo, ki se je vračalo iz ogledovanja po Franciji, je pristalo v tukajšnjem zrakoplovnem pristanišču, samo tri milje od nemške meje. Nemški častnik in trije možje so se takoj udali švicarskim vojakom. Interinirani bodo do konca vojne v Švici. Pripovedovali so, da jim je zmanjkalo gazolina. Švicarske oblasti preiskujejo, zakaj niso Nemci raje krenili domov, ker bi bili lahko dosegli bližnjo mejo.

Usoda se maščuje

London. — Bilo je pred petimi leti, ko so našli v stanovanju mrtvo Mrs. Beryl Driver. Zapuščala je pismo, v katerem pravi, da jo je zapustil njen mož potem, ko je zapravil ves njen denar. Ona je bila stara takrat 40 let, njen mož pa 21. Pred par dnevi so pa našli tudi njenega moža mrtvega v stanovanju. Zastrupil se je s plinom. Malo prej je bil na sodniji obtožen tatvine in izpuščen pod varščino.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Antonom Klausom v spomin 3. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 97 Wed., April 24, 1940

Urad zveznega senatorja

Država Ohio pošlje v Washington dva senatorja, vsakega za šest let. Pred dvema letoma so državljani poslali v Washington republikanca Roberta A. Tafta, ki je porazil demokratskega senatorja Roberta J. Bulkleya, katerega, mimogrede rečeno, v Washingtonu zelo pogrešamo. Baje je Taft potrošil v kampanji \$100,000, za kar bo dobil v šestih letih nazaj \$60,000, vsako leto po \$10,000. Torej izplačalo se mu ni, če se računa iz denarnega stališča. Toda Tafta so zidali republikanski magnatje za predsedniškega kandidata, zato se ni gledalo na denar pri volitvah za senat, samo da je prišel Taft v luč.

Letos bo pa izpraznjeno mesto drugega senatorja, v katerem uradu je sedaj demokrat Vic Donahey, bivši governor države Ohio. Kljub močnemu pritisku od vseh strani, naj Donahey ponovno kandidira, ker bi bil skoro brez vprašanja izvoljen, pa se Donahey ni udal. Umakniti se namerava iz političnega življenja.

Za to mesto se vrši zdaj precej vroča kampanja. Zlasti bodo napeli republikanci vse sile, da iztrgajo ta urad demokratu, da bi tako imeli oba senatorja iz svojih vrst.

Iz republikanske stranke kandidirata dva in sicer clevelandski župan Harold H. Burton in Dudley White iz Norwalka. Uradna republikanska stranka v srednjem in južnem delu države podpira White-a, severni del, zlasti pa okraj Cuyahoga podpira Burtona, ki se je zameril gubernernu Brickerju in republikanski stranki, ko je obdolžil gubernerja, da ne da denarja za relief. Bricker je rekel, da ima Cleveland dovolj potov za ta denar, kot se je pozneje tudi izkazalo kot resnično in da se je hotel Burton z religijem vprašanjem samo spraviti na pozornico.

Ameriška Domovina kot demokratski dnevnik, ne bo narekovala republikanskim državljanom, koga naj volijo. To je popolnoma njih zadeva. Tozadevno bomo spregovorili šele pred jesenskimi volitvami, ko bo šlo med demokratskim in republikanskim kandidatom.

Spregovorili pa bi radi par besed demokratu, ki morajo tudi nominirati svojega kandidata v primarnih volitvah. Demokratje imajo izbirati med dvema, to je med John McSweeneyem in znanim pridigarjem Bigelowom, ki je bil lansko leto tako temeljito poražen s svojim pokojninskim predlogom. Bigelow je sam rekel, da ni resen kandidat za senatorja, ampak kandidira samo zato, da bo šel lahko na radio, ki mu drugače ni bil na razpolago, če bi hotel govoriti za pokojninski načrt, ki ga bo zopet dal pred volivce, toda v nekoliko spremenjenem tonu.

Zato demokratu v državi Ohio toplo priporočamo, da glasujejo v primarnih volitvah za John McSweeneyja za zveznega senatorja. Prepričani smo, da bo dobila država Ohio v McSweeneyju zmožnega zastopnika.

Mr. McSweeney je star 49 let in je bil rojen v Wooster, Ohio. Dovišil je višjo šolo in kolegij v Wooster, Ohio leta 1912. Nato je bil deset let profesor v višji šoli v Wooster. Med tem časom se je udeležil tudi svetovne vojne z ameriško 37. divizijo.

Trikrat zapovrstjo je bil izvoljen kot poslanec iz 16. kongresnega okraja in enkrat kot Congressman-at-large. V kongresu je bil imenovan v odsek za poljedelstvo in razne druge važne odseke. Mnogo časa je posvetil pogozdovanju ter v kongresu predlagal in tudi zmagal z več predlogi v prid ohranitve divjačine. Pod gubernernjem White-em je bil direktor javne dobrodelnosti in ko je bila sprejeta v državi starostna pokojnina, je bil McSweeney tisti, ki je spravil sistem v poslovanje.

Torej kar se tiče državnih in zveznih poslov ima McSweeney že bogato izkušnjo in tudi dober rekord, ki ga usposablja za važno senatorsko mesto v Washingtonu. Vsem slovenskim državljanom v državi Ohio toplo priporočamo, da nominirajo John McSweeneyja za zveznega senatorja pri primarnih volitvah 14. maja.

Urad zveznega poslanca

Slovenski državljani v okraju Cuyahoga in okolici so razkropljeni v treh kongresnih okrajih, to je v 20., 21. in 22. Vseh kongresnih okrajev v državi je 24. Medtem ko imata 20. in 21. sedaj demokratskega kongresnika, v prvem Mr. Sweeney, v drugem Robert Crosser, pa zastopa 22. okraj republikanka Mrs. Frances Bolton, ki je bila izvoljena pri zadnjih izrednih volitvah.

Danes bomo spregovorili par besed o 22. okraju. Ta okraj je večinoma vselej izvolil republikanskega kongresnika in le enkrat se je posrečilo demokratu, Anthony Fleggerju, da je bil izvoljen pred štiri leti, ko je potegnil večino kandidatov z seboj predsednik Roosevelt.

Pred dvema letoma je bil pa Flegger poražen od Chester Boltona in pri zadnjih volitvah ga je porazila njegova žena, Frances Bolton. To je znamenje, da Anthony Flegger nima prilike prodreti pri jesenskih volitvah, čeprav bi bil mogoče nominiran v primarnih volitvah. Njega so dozda podpirali največ pristajši Townsendovega gibanja, toda tudi ti pravijo, da ga ne bodo več volili.

Zato morajo pa demokrati gledati, da bodo nominirali kandidata, ki bo imel tudi pri jesenskih volitvah priliko biti izvoljen. In ta kandidat je po našem mnenju demokrat Fol-

som Hayward. Mr. Hayward je človek, ki letos prvič kandidira za kak javen urad. Je to mož širokega političnega obzorja, ki ima velik pogled v gospodarske probleme, katere more dežela rešiti, če se hoče izotati iz ekonomske depresije, v kateri se nahajamo še vedno od leta žalostnega spomina, od 1929.

Mr. Hayward ima v prvi vrsti namen, če bi bil izvoljen v kongres, da se vpleje v deželi nižja obrestna mera na posojila. To je res danes najvažnejše vprašanje, če hočemo rešiti malega hišnega posestnika in mu omogočiti, da bo v stanu obdržati si svojo hišo. V teh časih, ko dobite na bankah komaj en odstotek ali nekaj malega več za svoje prihranke, je 5 in 6 odstotkov obresti na prve vknjižbe veliko preveč.

Če bo zmanjšana obrestna mera na posojila, se bo tudi takoj dvignila stavbinska industrija in posledica bo, da se bo zmanjšala brezposelnost. Ljudje bodo začeli kupovati lote in zidati. Če bi se doseglo to, da bi dolžniki plačevali po 3 ali tri in pol odstotka obresti na prve vknjižbe, bi bil to pravi blagoslov ne samo za one, ki jih danes tarejo visoke obresti, ampak bi bil blagoslov za vso deželo.

In Mr. Hayward je mož, ki bo to dosegel, če bo izvoljen. Zato slovenskim demokratom v 22. kongresnem okraju toplo priporočamo, da nominirajo Folsom Haywarda za kongresnega kandidata.

BESEDA IZ NARODA**Lep program št. 40 SZZ**

V nedeljo 21. aprila je praznovala podružnica št. 40, Slovenske ženske zveze v Lorainu, desetletnico odkar je bila ustanovljena. V ta namen se je vršil prav lep program, katerega so posetile vse sosedne podružnice. Iz Clevelanda se je tja peljala dvobusna čelad, 65 po številu in v svojih avtomobilih jih je prišlo pa tudi več kot trideset. Tudi iz Barbertaina so prišle pozdravit podružnico, kar je bilo vsem v veselje. Večkrat sem že poudarjala in zopet ponavljam, da kadar se naše članice Slovenske ženske zveze zavzemajo za eno reč, jih ne ustavi nobena zapreka. In zato je prav, da se še posebej omeni o tej zavednosti napram izkazanju medsebojne vzajemnosti in splošnega sodelovanja.

Zastopane so bile sledeče podružnice: št. 6, 10, 14, 15, 18, 21, 25, 32, 41, 49, 50. Št. 32 in 25 sta pripeljali s seboj tudi nekaj svojih kadetk, ki so častno zastopale naše vezbalne krožke. Upati je, da bi to lepo sodelovanje ostalo med nami in se od časa do časa povišalo, ker to je nekaj, kar si vsaka podružnica želi in šteje v čast imeti goste od drugih podružnic. Po pravici povedano, da imamo vselej najlepši užitek od programov, katere nam predstavijo naše podružnice, torej kakaj bi ne podpirale druge druge prireditve, in s tem bile vse na boljšem, namreč podružnica je vesela gmotnega uspeha in kot posetnice imamo pa moralen užitek, ki vedno blagodejno vpliva na živce.

Program proslave desetletnice št. 40 je bil prav lep izbran kakor tudi predstavljen po ustajnoyiteljici in sedanjici predsednici, gospej Frances Brešak. Vem, da izrazim misel vseh, če tukaj ponovim, da je bila gospa Brešak izvrstna predstaviteljica programa za kar naš poklon, gospa Brešak! Videle smo lepe prizore in slišale lepe deklaracije v katerih so nastopile članice novega mladinskega krožka, potem slišale izborni petje mladih članic in pa dvospjev ljubkih pevko to sta, gospa Černe in gospa Tomšič. Njiju bi človek poslušal tudi ves dan in večer, ker sta izredno dobri pevki. Dalje nastop mladih deklic v narodnih plesih je bil tudi lep užitek. Za nastop mladine se je največ potrudila gđ. Albina Jančar, ki je članica vrhovnega odbora za mladino in razvedrilo in se je prav vrlo potrudila, da je imel mladinski krožek prav lep nastop. Tudi gospa Angela Kozjan je skrbno pomagala in pazila, da se je vse izvršilo po redu in lep red je nekaj kar napravi vsak program mičen.

Zadnji petek je bila v tem listu priobčena slika Frances Brešak kadetk od podružnice v

Lorainu. Nastop kadetk iz Loraina smo že večkrat občudovali tudi v Clevelandu, kadar so posetile naše slavnosti. In v nedeljo smo pa videle nekaj še boljsega in popolnejšega kot v preteklosti. Videle smo kako spretno je načeljevala tej skupini načelnica, gđ. Angela Mahnich. V Lorainu imajo najboljšega učitelja v koraknju kar jih jaz poznam in to v osebi g. William-a Esser. Torej naš krožek v Lorainu je nad vse srečen, da ima na razpolago njegovo razumljivo in mojstrsko podučevanje. Naše čestitke vsem kadetkam, gđ. Mahnich in g. Esserju nad vsemi dosedanjimi uspehi, v nadi, da bi vas kaj kmalu videli v Clevelandu.

Po izvršnem nastopu kadetk je bila pa predstavljena krasna slika v spomin umrlih članic. Pred sliko so pazno stale kadetke in za sliko se je pa razlegal glas krasne in pomenljive pesmi v dvospjevu g. Černe in Tomšič. Nato sta bila predstavljena krožka, St. Vitus Cadets in St. Christine Cadets, kar je zaključilo prvi del programa.

Posetnikom je bilo gotovo v čast imeti v svoji sredji duhovnega svetovalca SZZ in župnika fare v Lorainu, č. g. Milan Slaje, ki je podal prav v srce segajočo lepo izbran govor. Navzoče so bile tudi glavne odbornice Frances Rupert, Mary Otničar in Frances Ponikvar. (Radi boleznj se je oprostila g. Frances Sušelj, kateri vse želimo, da čimprej okreva). Lepa beseda najde lepo mesto, tako je upati tudi o mnogih lepih besedah, ki so jih izrekle imenovane glavne odbornice.

Po programu se je pa razvila domača zabava in plesna veselica. Da je pa takrat še posebej no lušno, ko vsak lahko giblje, si pomaga k jedaci in pijači in potem še malo zavrti, to pa ve vsak posameznik najbolje sam zase. Najrajši bi bile kar tam ostale, vsaj do zaključka, pa ker je bilo naročeno, da se odpeljemo proti domu ob pol enajstih in ker je bila ura že četrt čez enajst (to je tri-četrt ure kasneje) ni bilo več za odlašati, ampak se vsele vrniti proti Clevelandu. Potem se je pa začela veselica na busih. Kako lušno je voziti se v lepi družbi, tisto pa ve vsak kder je že imel izkušnje. Če pa še niste, pa gotovo pojdite prihodnjik, ker je zares lušten in udoben vožnja v avtobusih.

Torej najlepša hvala št. 40 v Lorainu za vso izkazano prijaznost in postrežbo. Živela št. 40 SZZ!

Albina Novak.

—Devetletnih državnih obveznic so v goriški pokrajini podpisali za več kot deset milijonov lir.

Podružnica št. 10 SZZ

Naša podružnica vas vabi na igro "Lurška pastirica," katerega bo podana v proslavo "Materinskega dne" 5. maja v Slovenskem domu na Holmes Ave. Že samo ime igre vam pove, da bo nekaj krasnega, ako vam pa še povem, da bo prišel Father Jager s svojim zborom od sv. Vida, potem pa že lahko veste, da bo to več vredno kot samo tistih 50 centov, kar stane vstopnica.

Da bi opisavala potek igre ne morem, ker je še sama nisem videla, sicer pa bodo to storili drugi. Mislim pa, da mora biti to nekaj krasnega, če se človek zamisli celih 78 let nazaj, ko se je Marija prikazala mali, revni Brenardki, ubogi pastirici.

Nastopil bo tudi zbor deklic od 4 do 12 let prvič v svojih narodnih nošah. Podale bodo starokrajске plesne kakor: šuštar pol, štajerš in še par drugih plesov, katere jih bo naučila naša neumorna delavka in urednica "Zarje," ga. Albina Novak. Ona si pa zna pridobiti otroška srca, da jo kar pogrešajo, če ji ni mogoče priti na vaje.

Na programu bo tudi še nekaj drugih izbranih točk. Če nam bo čas dopuščal, ko bo vse to minilo, se bomo pa podali v zgornji dvorano, kjer se bomo veselili in zabavali magari do belega dne.

Drage članice, na vas apelirjam, da se udeležite te igre in proslave, končno saj jo prirejammo vam v počast, da takó vsaj enkrat na leto pridemo me matere do svojega dne. Vse kar je v collinwoodski naselbini in vse bližnje podružnice Slovenske ženske zveze, ste prav prijazno vabljeni, da si dan 5. maja rezervirate za podružnico št. 10. Upam, da boste napolnili dvorano do zadnjega kotička, saj ko bi samo članice naše podružnice pokazale malo dobre volje, pa bi napolnile dvorano, saj nas je precej lepo število.

Naj za sedaj zadostuje, se bom pa ob priliki še oglasila. Pozdravljeni vsi, ki boste brali te vrstice, Jennie Koželj

To in ono iz Collinwooda

Po dolgotrajni zimi nas vendar zopet sem in tja razveseljujejo blagodejni sončni žarki nastopne vesne. Radost preveva srce, ko zopet zreš, kako se vse suha po vrtovih in skuša z vso marljivostjo dostojno pozdraviti novodošlo pomlad.

Leto za letom se ponavlja ista pesem prebujenja v naravi, le da tu in tam zmanjka katerega izmed poznanih, kar nam da razmišljati, da je svet le kratka pot veselja.

Na naši 169. cesti gotovo vsak pogreša Mr. Ignacij Čerčka, ali kakor smo ga vsi poznali pod imenom Jim. Dan za dnevom je govoril s skoro vsemi sosedi, z vsakim otrokom ter sploh z zanimanjem sledil razvoju našega dičnega Collinwooda že zadnjih par let. Odkar mu je umrla njegova žena, je tudi njega večkrat napadla bolezen, a kljub temu je ob vsaki priliki skušal s svojim humorjem spominov iz svojih mladostnih let, dokazati, da človek tudi v svoji starosti ni, da bi samo tožil... Vsi smo ga imeli nekam radi... sedaj pa sniva v hladni gomili že nad dva tedna. Srčno mu želimo mirnega pokoja. Prav tako tudi pokojnemu Avgust Blum-u, ki je ležal na mrtvaškem odru iste dni. Tudi on je živel na naši cesti več let, ki je bil poznan voznik truka za Browning Co., kjer je bil zaposlen nad 30 let.

Njegova soproga se iskreno zahvaljuje vsem Slovincem tukaj, ki so mu poklonili tako lep venec.

Veže me dolžnost objaviti, da je tudi pri naši podružnici št. 18 SZZ preminula sestra Frances Cevka, ki je stanovala na 6606 Schaefer Ave., ki bo

ostala gotovo v prijaznem spominu pri nas vseh. Težko je izgubiti zveste in dolgoletne članice, a nadomestilo za to izgubo je neumorno delovanje za pridobivanje novih članic.

Pri Slovenski ženski zvezi je sedaj kampanja v polnem teku. Pristopnina je prosta. Zato vljudno prosim vsako izmed naših zvestih članic, da se potrudite v ta namen sto odstotno. Na prihodnji seji 7. maja so lahko že vse nove kandidatkinje tudi sprejete. Sestre, pridite na moj dom v ta namen, v veselje mi bo vsikdar!

Obenem pa vas prav vljudno vabim na našo prireditev 11. maja, ko bomo praznovali 12-letnico društvenega obstoja in obenem tudi "Materinski dan." Zabave bo za vse dovolj in prav tako tudi vseh svetnih dobrot. Cena vstopnicam je malenkostna. Prosim vsako posebej, naj seže po vstopnicah, ker tako pomembne zabave ni vsak dan.

Priznam vam tudi, da mi je jako neljubo pobirati neprodane vstopnice potem, ko je že vsega konec. Vsaka članica naj si zapomni, da morajo biti vse vstopnice vrnjene do omenjenega večera, ko se vrši proslava in ne teden kasneje. Vsaka lahko ve, da društvo ne more obstojati brez pomoči članic.

Tem potom se tudi zahvaljujem uredniku Ameriške Domovine, ki se trudi, da vedno ustrezno raznim prošnjam za reklame v prid posameznih društev. Brez časopisja bi bilo prav malo ali pa nič uspeha marsikje. Upajoč, da bo naša proslava 11. maja v Kuncičevi dvorani najuspešnejša v 12. letih društvenega obstanka, vas vse najpriščneje vabim k udeležbi iste, Josephine Praust

Padalo so poznali že pred leti

Malokdo ve, da padalo ni nobena novost, temveč, da je staro že 450 let. Prvo padalo je konstruiral genialni Leonardo da Vinci l. 1480. Dolga leta je pa služilo padalo samo cirkuškim artistom, ki so razkazovali ljudem svojo umetnost s tem, da so skakali s pomočjo padal z visokih nadstropij. Tako so prepoznali vso Evropo. Šele svetovna vojna je prinesla z razvojem letalstva tudi nov razvoj padala. Zdaj je to neobhodno potreben rešilni pripomoček vsakega letalca.

V 13. stol. je bil v Evropi izumljen smodnik. Vojna tehnika se je jela izpreminjati. Leta 1597. je izdelal Italijan Lorini prvi top, ki se polni z adaj. Tri leta pozneje je bil izumljen na Holandskem daljnogled, zdaj ta, ko važen pripomoček vsake vojske. Tudi podmornica ni novo orožje. Že leta 1800 je bila zgrajena prva. In ko je bil l. 1812 izumljen ladijski vijak, se je pričel nagel razvoj in preureditev zlasti vojne mornarice. Večina izumov je služila vojaškim svrham. Tudi privezani balon, ki se je prvič dvignil v zrak leta 1887., so kmalu uporabili v vojaške namene. Stoletje tehnike je pomenilo tudi tehnični preokret v armadah.

—Nove določbe o prodaji nepremičnin. Uradni list objavlja spremembo zakona z dne 3. junija 1935, ki je urejal prodajo nepremičnin v obmejnih pokrajinah država. Nova določba se glasi: Vsako popolno ali delno prodajo nepremičnin v obmejnih pokrajinah je treba predložiti v odobrenje prefektu. Prefektovo odobrenje je potrebno tudi pri prodajah na dražbah. Brez tega odobrenja je vsaka prodaja pravno neveljavna. Prefekt vpraša v vsakem slučaju za mnenje vojaško oblastvo in odobrenje izda ali odbije v teku treh mesecev. Proti prefektovi odločitvi je mogoč priziv na vlado.

Članek 31.

DOBER NASVET

Starši naj bodo otrokom vzor! Otroci so popolnoma podobni mehkeemu vosku. Normalno razvit otrok ne bo prezrl nobene stvari, ki se prigodi v njegovi okolici, bodisi v domači hiši ali med svojimi tovariši pri granju.

Ko se otrok približuje koncu sedmega ali osmega razreda, tedaj se otrok precej spremeni v govorjenju in obnašanju napram svojim staršem kakor tudi napram drugim ljudem. V tej dobi se otrok začne zavedati drugega spola. Veliko je staršev, ki mislijo, da je to nemogoče, toda nikar se ne motite nad svojimi otroci. Treba je samo malo opazovati, pa boste videli, da je vaš sin začel pogledovati za lepo so sedovo deklico, kar je pač na ravno v tej dobi.

Kadar starši opazijo kaj takega, tedaj morajo posvetiti več pažnje na svojega sina ali hčer, kajti tako zanimanje ali občevarjenje zakasni šolsko učenje ali pa ga celo popolnoma ustavi.

Če je otrok, bodi si dekle ali fant, začel posvečati preveč svojega časa takemu občevarjenju z drugim spolom v teh zgodnjih letih, nastane velika nevarnost za otrokovo bodočnost in za njegovo učenje v šoli, kajti opazili bomo, da če starši ne posvetijo posebne pozornosti nato, da bo začel zanemarjati šolski pouk, ali pa ga bo popolnoma opustil. Nikdar prej ni otrok v tako veliki nevarnosti kakor ravno od ene 12. do 16. leta. Mnogo staršev je, ki ne vedo tega, ali pa po svoji lastni skušnji nočejo tega pripoznati.

Kadar postane strast in zavednost do drugega spola tako močna, da je otrok ne more premagati, tedaj nam je pričakovati zleh posledice, katere povzročijo veliko šol za otroka kakor tudi za starše. Da bi se take stvari popolnoma zatrla je nemogoče, toda prepreči se pa lahko marsikaj.

V takih slučajih je treba, da starši posvetijo posebno pozornost na svojega otroka in da ga zaposle s koristnim delom, da tako zbude pozornost in misli otroka na svoje delo, s katerim se bo zmotil in pozabil misliti na ono, kar bi mu bilo škodljivo in nevarno v tej dobi. Prezgodnje občevarjenje z drugim spolom uniči zdravje in prikraja življenje.

Vse take in podobne stvari se lahko prepreči, če je bil otrok deležen pravilne vzgoje v svoji nežni mladosti. Mzati naj v takih slučajih svetuje svoji hčeri in ji da potrebne nauke, med tem ko oč svetuje in poduči svojega sina v tem oziru, kar bo koristilo njegovemu (sinovemu) zdravju in poznejšemu življenju. Ako starši žele, da bo otrok storil kar je prav, tedaj mu morajo dati tudi potrebnih navodil, katerih se bo lahko posluževal v vsakdanjem življenju. Dolžnost staršev je, da svoje otroke pouče o stvareh, ki so potrebne vedeti odraslemu človeku.

Otroci morajo imeti v svoje starše popolno zaupanje in starši pa morajo biti pripravljeni, da zamorejo odgovoriti na stavljen vprašanja, ki jim jih bo otrok stavil v takem slučaju. Starši morajo znati odgovoriti na stavljen vprašanja točno in enostavno, da jih bo otrok pravilno razumel. Kajti znanost staršev napravi zelo velik vpliv na otroke in na ta način postanejo starši res pravi vzor svojim otrokom.

(Dalje prihodnjič)

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mays

In vendar si upa človek tudi v to grozno puščavo.

Poti peljejo po njej, gori v Santa Fe in v Fort Union, v Paso del Norte in v sočnate prerije in gozdove Texasa. Te "poti" seveda niso nadelane. Samoten lovec hiti po njih, družba drznih pustolovcev, trop dvomljivih rdečkarjev, po poljevo se vleče po globokem pesku povorka volovskih vpreg, vsakdo potuje, koder se mu zdi prav, dokler vidi kako sled in dokler mu okoličina nudi znamenja, da je še v pravi smeri. Pa takih znakov je vse manj, čim globlje prodira popotnik v puščavo. Zato so na nevarnih mestih smer zaznamovali z drogi, postavljenimi v kratkih razdaljah.

Tudi ta puščava zahteva svoje žrtve. Četudi ni tako velika kakor na primer Sahara, pogine vendar v njej razmeroma mnogo ljudi. Človeška in živalska trupla, kostnjaki, deli konjske opreme, ostanki polomljenih vozov in drugi taki sledovi nemo pričajo o strahotni usodi izgubljenih popotnikov, onemoglih karavan. Visoko v zraku pa krožijo mrharji, z uporno vztrajnostjo sledijo trudnemu jezdecu in komaj čakajo, da se spustijo na svoj plen.

In kako je tej puščavi ime? Različna imena so ji dali, angleška, francoska, španska. Znanost pa je najbolj ime Llano estacado. Dobila je puščavo to ime po drogih, ki bi naj popotnikom kazali pot.

V smeri od pritokov Red Riverja proti Sierra Blanci sta jezдила po puščavi dva človeka. Njuna konja sta bila strašno zdelana, shujšala sta do kosti, mršava in sršava sta bila, vlekla sta se po pesku in se opotekala, vsak trenutek sta se utegnila zgruditi. Njune oči so bile krvavo rdečaste, suhi jeziki jima je visel iz gobca, vkljub pekoči vročini ni bilo na njunem telesu niti kapljice potu, niti sledu pene na nozdrvih.

Uboji živali sta bili dolgonočar Tony in moj mustang, jezdeca pa Sam Hawerfield in jaz.

Pet dni sva že brodira in blodila po puščavi. Na njenih robovih sva se našla včasih kako vodico, globlje v peščenini kame-niti divjina pa je izginila vsaka sled mokrote. Kar sva imela vode v mehovich, nama je že davno posla, nisva mislila, da bova morala tako dolgo potovati po puščavi. Drogi so zaznamovali poti in v štirih, petih dneh, tako sva v Rio Pecos. Pa pot se je vlekla, vse globlje sva lezla v izsušeno puščavo, zaman sva prežala, kadaj se bo na obzorju prikazala temna progga in napovedala bližino reke.

Zašla sva —
Moj mali Sam Hawerfield se je že ves posušil, čisto na kup je zlezal in visel na konju, kot da ga še samo srečen slučaj drži v ravnotežju. Usta so mu zijala in oči so gledale stekleno in brezdušno kakor pri človeku, ki ga že smrt davi. Meni samemu pa se je zdelo, da imam oči težke ko svinec, grlo je bilo suho, da besedice nisem mogel spraviti iz njega, vsak glas me je bodel po njem, kot bi žreblje požiral. Po žilah mi je gorelo, kakor bi se raztopljeno železo pretakalo po njih. Kvečjemu uro bi še vzdržal, pa bom padel s konja in oblezel —

"Vo — de —!" je zastokal Sam.

Krenil sem z glavo. Pa molčal sem.

Kaj bi naj bil odgovoril —?

Mustang se je spotaknil. Obstal je. Mučil sem se, da bi ga spravil dalje. Pa se ni premaknil. In stara Tony ga je nemudoma posnemala. Obstala je in klonila glavo. Niti z ogromnimi ušesi ni več migala.

"Razjahajva!"

Tako sem mislil reči. Pa le hripavi, piskajoči glasovi so prišli iz grla. Zabolod me je po sapniku in po pljučah, po jeziku in po ustnicah, kot da me je ranilo tisoč igel.

Bolj omahnil ko zlezal sem s konja, ga prijel za vajeti in opotekajoč se lezel dalje. Počasi je stopal mustang za menoj. O-lajšal sem mu breme, vsaj nekaj časa bi še vzdržal. Tudi Sam je zdrknil s svoje mrhe in jo vlek za seboj. Zelo slab je bil. Omahaoval je, pri vsakem koraku sem se bal, da bo padel.

Tako sva se vlekla pol milje daleč. V glavi se mi je vrtelo, pred očmi se mi je bleščalo.

Nekdo je zastokal za menoj. Obrni lsem se.

Dobri Sam je ležal v pesku, oči je imel zaprte.

Šel sem pa sedel k njemu, nem, top —

Tak je bil torej konec mojega življenja —? Cilj mojih studijskih potovanj —?

Zbiral sem misli. Rad bi bil mislil na starše, na sestre — Rad bi bil molil —. Pa se ni dalo. V možganih mi je vrelo.

Zmedene misli so mi kolobarile krog ene same točke.

V petih dneh bi bila morala priti do Rio Pecos —. Morala bi priti —. Pa nisva —. Hodi-la sva za drogi —.

Ali so bili drogi prestavljeni? Ali sva bila žrtvi krute prevare, ki je že toliko popotnikov zapeljala v pogubo —?

Črez ogromno planoto Llano estacado pelje najkrajša pot iz zapadnih držav na vzhod in tudi narobe. Vsakdo si premisli, da bi potoval po ovinku ob robu puščave, rajši tvega krajšo pot črez njo in se zaupa drogom, ki zaznamujejo smer. Prav to, črez Santa Fe in črez Paso del Norte, pa običajno potujejo kalifornijski zlatokopi, ki so v rudnikih zlate Kalifornije našli svojo srečo in se s sadovi svojih trudov vračajo na vzhod. Njihova pot gre črez Llano, najkrajša je.

Pa v puščavi preži na nje nevarnost. Toda te nevarnosti ni kriv Llano estacado.

Divji zapad ne pozna urejenih razmer, roka pravice je prekratka, da bi segla do njega. Zato je bil in je še danes zapad pribežališče takih ljudi, ki so se skregali s pravico, ljudi, ki jim ne diši pošteno delo, propalce, zločinci, ki so jim na vzhodu tla že prevročila, ubegli kaznjenci in drugi taki izmečki človeštva se zbirajo v tolpe, vznemirjajo deželo, napadajo farme in popotnike, ropajo in morijo in so hujši in nevarnejši ko najkrmolovnejši Indijanci.

In taki ljudje so si izbrali za torišče svojega "delovanja" toda Llano estacado. In njihove žrtve so po večini zlatokopi, ki potujejo s svojimi zlatimi zakladi iz Kalifornije na vzhod. Pa tudi drugi ljudje, ki pri njih upajo ti zločinci na bogat plen, vreden truda.

Ker pa so zlatokopi utrjeni, pogumni ljudje, izkušeni v tisoč stiskah in bojih življenja, in ker potujejo večinoma v večji družbi, bi se jih bilo nevarno lotiti v odkritem napadu. Zato so roparji Llana iznašli pravo peklensko prevaro, ki si je grozovitje in neusmiljenost misliti ni moglo.

Kadar ti zločinci — stakemani, drogariji, jim pravijo — zve-jo, da namerava potovati črez Llano estacado družba, ki jo je vredno opliniti, poberejo droge, ki zaznamujejo pot, da jih poraztaknejo v napačni smeri. Popotniki zaupajo drogom — in potujejo vse globlje v grozoto puščave, zmanjka jim živil in vode, opesajoč od žeje in vročine, onemogli popadajo in z lahkoto

Čemu kandidiram?

V zadnjemu dopisu sem omenil, da bom pojasnil posamezne točke mojega programa, katerega sem zasnoval, če bom izvoljen v državno zbornico. Dovoljeno naj mi bo, da podam o temu svoje mnenje:

Starostna pokojnina:

Veliko je naših ljudi, ki so ali bodo dosegli starost 65 let brez, da bi mogli uživati pravice federalne (Social Security Akt) pokojnine. Ti ljudje se bodo v bodočnosti v pokojnini zapostavljali osobito, če lastujejo hišico in če imajo življensko zavarovalnino. Sedaj obstoječi zakoni so krivični in narekujejo, da se takim ne plačuje starostna zavarovalnina, ki lastujejo premoženje ali posedujejo življensko-zavarovalne police, če hočejo taki imeti pokojnino morajo isto prepisati državi. Zdi se mi to nepošteno, da mali človek, ki je delal vse svoje življenje, vzgojil svojo družino in točno plačeval davke, da mora pred zatonom življenja to izročiti državi.

Moje mnenje je, da se plačujeta starostna pokojnina vsem onim, ki lastujejo svoje domove pa nimajo drugih dohodkov za preživljenje. Država sme tozadevno zaseči le ono posestvo, če ni po smrti upokojenca krvnih sorodnikov. V nobenem slučaju pa se ne sme otrok siliti, da vzdržuje svoje starše, če posameznik njih dohodki ne dosegajo \$1,000.00 letnih dohodkov.

Prodajni davek:

Prodajni davek na hišne in gospodarske potrebnosti je po mojem mnenju krivičen. Če se ga že mora radi davkov pobirati naj se pobira na one predmete, ki se ne rabijo za vzdrževanje hiše ali dnevnih potrebščin. Kratkot, če se mora ostati prodajni davek naj bo ta na luksuzno blago, katerega kupujejo imoviti ljudje. Če že ravno hočejo imeti nekaj izredno lepega, naj za to ve tudi država in davčna blagajna.

V prihodnjih člankih hočem nadaljevati z načrtanim progra-

jih obvladajo zločinci ter jih oplenijo. Na stotine takih žrtev je že požrl Llano estacado, njihove kosti se belijo v pekočem solncu samotne puščave, zaman čakajo starši, žene, otroci na nje doma, nikdar v življenju ne zve-jo več o njih.

Tudi midva sva zaupljivo potovala za drogi. In šele opoldne tistega dne sva opazila, da sva si zablodila. Kdaj da sva krenila s prave smeri, tega nisva vedela. Vrniti se nisva mogla več, kdo ve, ali bi bila vobče še našla pravo smer, in tudi najine moči so bile pri kraju. Sam vobče ni mogel več dalje, jaz bi se bil še morebiti vlekel kako miljo, če bi bil moči do skrajnosti napel.

(Dalje prihodnjič.)

mom ter prosim napravite križ pred mojim imenom dne 14. maja na demokratski listi.

Anthony J. Tomše,
kandidat za državno zbornico

Krstni botri zemlje

Sleheri otrok mora imeti svoje ime, da more bivati na svetu. Kar je brez imena, tega ni, se je glasilo globokomunno spoznanje srednjeveških filozofov. "Kaj bi bil svet človeku," je vprašal neki mislec, "če bi ne bil Bog poimenoval človeka in živali in morja in zemljine?"

Kaj bi bil svet, če ga človek ne bi poznal? — In tako je samega sebe pozval za botra in je krstil Zemljo.

Evropa? — Spomnimo se tiste učne ure, ko nam je profesor v naglici razložil 14. spev Ilijade. Bila je deklica z imenom Evropa; hči Feniksa je bila brčkone, in brez dvoma je bila prijateljica Zeusa, ki je bil ožen s Hero. Odvedel jo je bil iz lepe Fencije v otoško kraljestvo Peloponeško, da bi prijateljici podaril deželo na otokih in vse, kar je bilo bolj severno, kot poročno darilo.

Prav tako, kakor se je gospej Evropi sanjalo tisto noč, preden je bila ugrabljena:

"Nenadoma sta stali pred njo dve deželi v obliki žensk. Azija je stala tu in se je začela. Azija se je postavila v bran. "Jaz," je poudarjala, "sem rodila, vzgojila in vzredila to hčerko!" A možko se je branila druga, iztrgala ji je upirajočo se hčerko in je trdila, da je Jupiter njej podaril Evropo ..."

Tako pripoveduje grški pesnik Moschos (okrog l. 150 pr. Kr.). Njemu kot sploh Aten-cem, je bila Azija stara kultura dežela, in mati Azija je rodila hčerko in Evropa je bilo ime novi zemljini.

Kar sta Homer in Moschos pripovedovala v obliki bajke, to si je znanost dva tisoč let kasneje po svoje razlagala. V Fenciji so bile korenine grške kultu-re; od Fenicianov so se Grki naučili brodarstva in ladjedelstva. Na sončnem vzhodu je bila Mala Azija, v tminah severozahoda se je skrivala Evropa. Feniciani pa so temo nazivali z imenom "ereb." Zanje je bila Evropa v "erebu." Evropa, to je bila Fenicianom "temna dežela na severu."

Pa Azija? — Herodot pripoveduje bajko, da je bila Azija žena Prometeja, boga ognja. Spet je videti, kako je bajka izšla iz nasprotja med lučjo sončnega vzhoda in temo zahoda. In spet nam ostanki starih jezikov pojasnijo znanstveno zvezo.

Niti Grkom niti Rimljanom ni bila beseda Azija ime za velikanško vzhodno zemljino. Azija se je imenovala vse, kar je bilo na vzhodu na obalah. In ko je ta naziv že zdavnaj pomenilo

ime te zemljine, je dejal še Ciceró "asia propria" tako zvani Aziji, to je vsej obali, ki je bila na vzhodu. In kakor je zahodna Evropa v zvezi s temnim Ere-bom, tako se izvaža ime Azija iz stare asirske besede "assu," kar pomeni sončni vzhod in vzhod sploh.

Kako vse drugače je nastala Afrika!

Kultura sredozemskih narodov se je razvila v izmenjavi zahodno-vzhodnih sil; niso v celinah nastale njene misli, pač v soseskah. Kar je bilo Grkom od črne zemljine nasproti, to se je nazivalo Libija, kos zemlje, kjer je bivalo plemo L'bu; ni se pa zdelo važno, da bi bili to plemo približe spoznali. Tako je ostala Grkom kar velikanška zemljina skrita; bila je le privešek puščave Libije in s tem imenom so nazivali vso to zemljino.

To se je kasneje ponovilo v drugačni obliki pri Rimljanih.

Tudi Rimljani niso vedeli, da je nasproti njih nova zemljina, marveč da je le kos kopnega sveta. Pri Kartagini, kjer so se najprej usidrali, je bivalo domače plemo, ki se je imenovalo Afri ali Afričani. Leta 146 pr. Kr. je bila tu ustanovljena prva kolonija in se je nazivala "Provincia Afrov." Dodali so ji Numidijo, nato Egipt, dalje Maroko. ...

"Dežela Afrov" je tako rekoč počasi narasla iz posameznih delov v sedanjo celoto. A še v dobi Cezarja je dejal Salust: "Nekateri delijo zemljo na tri velike dele in prštevajo sem tudi Afriko. Drugi spet omenjajo samo Evropo in Azijo in pravijo, da spada Afrika k Evropi."

In tako je ostalo skoraj 1600 let, dokler ni zgodovina odločila:

Portugalski pomorščaki, ki so okrog leta 1485 prvokrat objavili črno zemljino, so spet privzeli staro ime Rimljanov: Afrika so rekli svetu, ki se je raztezal do Rta dobre nade, Afrika pa majcenem plemenu Afrov, ki je v dobi Rimljanov bivalo na severu te zemljine in ki ga že zdavnaj ni bilo več.

Z Ameriko ni bilo mnogo bolj.

Odkril jo je Kristof Kolumb in jo je koj zamenjal, ko jo je napačno krstil za "Zahodno Indijo" in slednjič po priimku gospoda Vespuccija (1451-1512) kot "Amerika." Ta drugi krst je opravil nemški zemljepisec Walzmüller leta 1507.

"Americi terra" — zemlja Ameriga zemljine, s čemer pa niso bili zadovoljni ne Portugalci ne španci. Ti so se žilavo držali Kolumbovega imena, kar se je reklo po špansko "Las Indias occidentales," portugalsko pa "As Indias occidentales."

Slednjič je tudi Zahodna Indija pripadla Ameriki. In nastalo je vprašanje tam med domačini,

kaj naj beseda "Amerika" vendarle pomeni?

Izvedena je bila iz priimka Amerigo, ki jo je Vespucci, doma iz Florence, pisal še "Amerigo" in je poudarjal tretji zlog. Brezzgodovinska Avstralija! Zaradi oddaljenosti je bila tako pozno odkrita, zaradi ubošta obale tako kasno obljudena z Evropci. Leta 1605 so bili Holandci že ondi na obali velikega otoka — in leta 1788 je nastala prva evropska naselbina. In šele l. 1813 so prodrli v notranjost te zemljine.

Dotlej je bil ta mogočni otok zemljepisec in pomorščakom in tudi državnikom kar navaden "neznani južni otok," ki so ga po latinsko nazivali "terra australis incognita."

In beseda Australia — to je Južna — je postalo ime petega in najmlajšega dela zemlje.

Pet imen je bilo treba dati. Tri zemljine je krstila zgodovina po straneh neba kot zemljine vzhoda (Azija), zahoda (Evropa) in juga (Avstralija). Amerika je dobila priimek Italijana Vespuccija. Samo Afrika je bila krščena po enem njenih plemen.

Toda ta imena ne vsebujejo ničesar o drznosti ekspedicij, ničesar o skrivnostih daljnega življenja, ničesar ne povedo o bogastvu in o bistvu naše zemlje. Človeška domišljija, ki se je sicer tako živo udeleževala, ki je majhne krajine slovesno krstila na ime "Zlata obala" ali "Dežela črnih gor"; ki je skušala reke, jezera in morja v imenih simbolično dojeti — spričo zemljin so ji odpovedale vse pesniške sile in prepustila je krščenja pomorskemu pojmovanju in pa dolgočasnim nasvetom zemljepisca in državnega uradnika.

IZ PRIMORJA

—Planina pri Vipavi. Na Brithu je umrl 79 let stari Anton Petrič. Svoj vinski pridelek je vedno tako pospravil v sode, da ga ni nikdar pretočil, dokler ga ni prodal, tudi če ga je hranil doma dve leti ali več. Vino se mu kljub temu ni nikdar pokvarilo. Ker je bil bolj čudakega značaja, svoje skrivnosti ni razkril nobenemu — šla je z njim v grob. Prvo postno nedeljo pozno zvečer se je vračal proti domu 29 letni fant Jože Kete iz Dolenje vasi. Na slabi stezi, kot jih je pri nas mnogo, je imel božjastni napad in je tako nesrečno padel, da je obležal na mestu mrtev. Naslednje jutro ga je našel deček, ki je šel v šolo. Fantje in dekleta so ga počastili s 14 vencami in obšli njegovo krsto s cvetjem.

cerkveni pevski zbor mu je prisrčno pel v slovo. Kljub mrazu —12 stopinj pod ničlo—ga je na zadnji poti spremljala vsa fara.

—Gorica, marca, 1940. V nekdanji dvorani Trgovskega doma je bila pred dnevi svečanost podelitve častnih kolajn, ki so bile podeljene v imenu min. predsednika Mussolinija 338 materam iz goriške pokrajine in podelitev denarnih nagrad. Svečanosti so prisostvovali predstavniki vseh oblasti na Goriškem s prefektom na čelu. Po svečanih govorih in ostalih formalnostih je sledila razdelitev nagrad najmlajšim zakonskim parom, ki so v najkrajšem času imeli največ otrok. Prvo nagrado 2000 lir je dobila družina Jakoba Rupnika, 35-letnega kočarja in Tereze Reven, stare 38 let iz Črnege Vrha. V 12 letih sta imela deset sinov, zadnjega šele pred kratkim. Drugo nagrado 1500 lir je dobila družina Humberta Passadoria iz Romansa z osmimi sinovi. Tretjo nagrado 1000 lir je dobila družina Evgena Rusjana, kmetovalca, starega 36 let in 33-letne Sofije Velišek in Krmina, ker sta v trinajstih letih srečnega zakona imela osem sinov. Po podelitvi nagrad je

sledilo odlikovanje 338 mater s številnimi otroci. Listi niso prinesli njihovih imen gotovo pa je bila med njimi večina domačink.

—Gorica. Ob koncu meseca februarja se je v goriški okolici pripetila velika nesreča z granato, ostalo izza časa svetovne vojne. Zaradi visoke cene starega železa in pomanjkanja drugega zasluzka, je še danes polno ljudi, ki se morajo na en ali drugi način pečati s tem načinom prehranjevanja. V panovškem gozdu na vzhodni strani Rafuta so našli 38-letni Karl Piani, 18-letni Franc Umek, 40-letnik Jakob Bonan in 36-letni Stefan Pavšič, vsi iz mesta, veliko granato in jo seveda hoteli odpreti. Eksplozija, ki je nastala, je bila tako silna, da so jo slišali po vsem mestu. Okolišnji delavci in kmetje so takoj hiteli na kraj, odkoder so slišali pok. Tuse jim je nudil na robah velike jame, ki jo je izkopala granata, strašen prizor: štiri trupla so ležala okrvavljena, eno izmed njih je bilo strašno razmesarjeno. Takoj je bila na mestu nesreče rešilna postaja "Zeleni križ". Dva sta ostala še pri življenju in to Piani kateremu je odneslo levo nogo in ima poleg tega še druge težke rane ter Umek, kateremu je prav tako odneslo levo nogo. Za oba so zdravniki v skrbeh, če jih bo sploh mogoče ozdraviti. Ostala dva je ubilo: Bonana ter Pavšiča in so njuni trupla odpeljali na pokopališče.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Dodatna zahvala

V zahvali za pokojnik Frank Zajcem so bila pomotoma izpuščena sledeča imena: Mr. in Mrs. Geo. Richnar, Mr. in Mrs. Philip Hosta, Mrs. Mary Papež, ki so darovali za sv. maše. Prosimo oproščenja in se jim tem potom najlepše zahvalimo.

Družina Zajc.

Popravek

V zahvali za 25 letnico Mr. in Mrs. Anton Vadnal so bila pomotoma izpuščena imena Mr. in Mrs. John Jerse Jr. ter Mr. in Mrs. Louis Ark. Tudi njim gre enaka iskrena zahvala.

Mr. in Mrs. Vadnal.

Fante bi rad

Na delo se vzame štiri fante v starosti okrog 16 let, čedne zunanosti, ki bi raznašali letake. Vprašajte na 982 E. 63rd St. v sredo ali četrtek zjutraj ob desetih.

Naprodaj je

Proda se gostilna in konfekcijska trgovina. Proda se radi bolezni. D-2 licenca. Kogar veseli ima tukaj lepo priliko. Naslov izveste v uradu tega lista.

(98)

John Glach

kovalč

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih premenjamo in prodajamo. Vse delo garantirano.

13408 St. Clair Ave.

GLenville 3963

We pick and deliver (x)

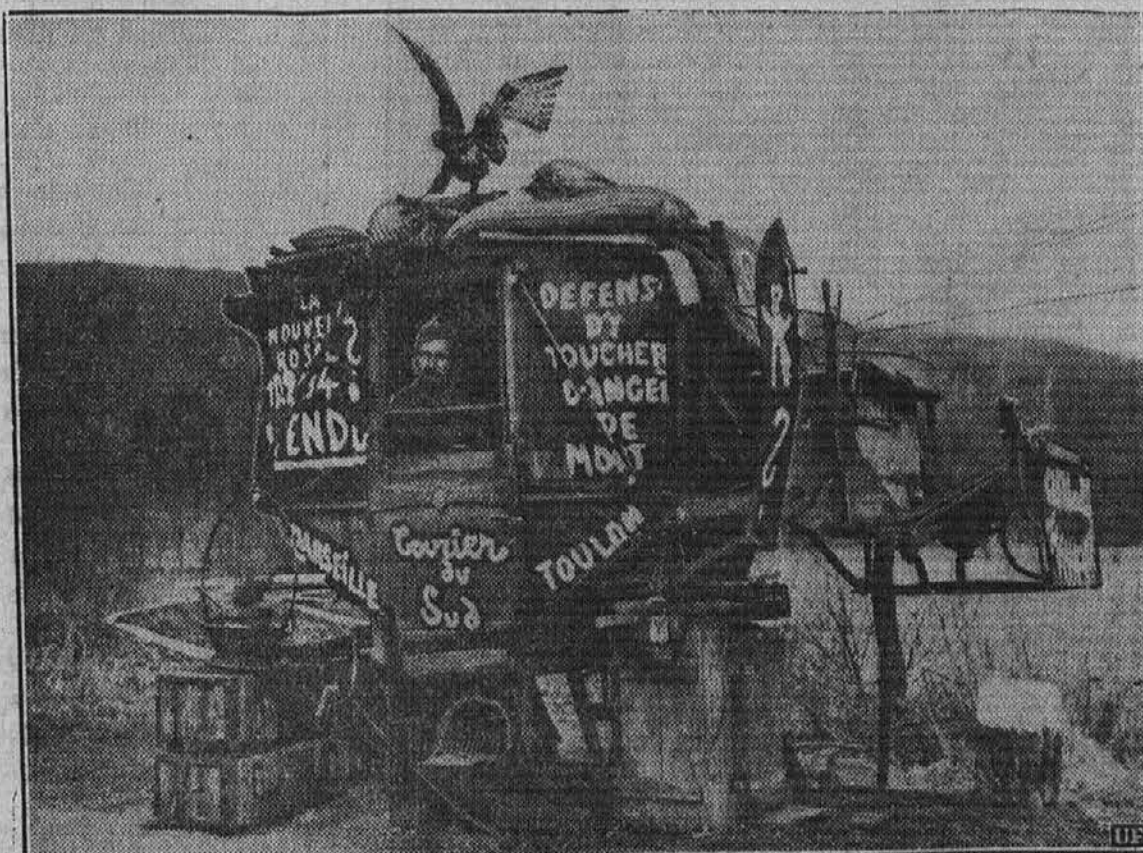
Poceni avtomobili!

1939 Ford coupe, deluxe, radio, heater, seat covers \$495
1937 Chevrolet Deluxe 2-door trunk, heater, radio, samo en lastnik 365
1938 Oldsmobile "6," 4-door trunk, zelo fin družinski avtomobil 545
Dorner Chevrolet Co.
14115 St. Clair Ave.
(apr 22, 24, 26)

Hiša naprodaj

za 2 družini, 6 sob zgorej, 6 spodaj; kakor nova; cena \$6,950. Vprašajte na 18105 Waterloo Rd. Tel. KEmore 4696.

(apr. 20, 22, 24, 27)

Tudi na fronti mora biti zabava, katero pa si vojaki sami pripravijo. Neki francoski vojak se je utaboril v stari kočiji, ki pa se, seveda, ne bo nikamor premaknila, ker ji je kolese pobrala vojna. Kdo ve kam ta vojak potuje s svojimi mislimi. . .

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Te dame sin in te gospodične mnogoleten prijatelj," je dejal doktor in mignil proti gospe Maylijevi ter zelo pomenljivo pogledal njeno nečakinja.

Rozo je obšla živa rdečica, ugovarjala pa predlogu ni — nemara je čutila, da bi ostala v manjšini — in tako sta bila sprejeta v odbor Harry Maylie in gospod Grimwig.

"Mi ostanemo seveda v mestu," je dejala gospa Maylijeva, "dokler bo le količkaj kazalo, da smemo pri svojem zasledovanju računati na uspeh. Meni ne bo žal ne truda ne stroškov pri stvari, ki se nas vseh tako živo tiče, in meni je prav, če ostanemo tukaj tudi leto in dan, dokler mi slite, da imamo še kaj upanja."

"Dobro!" je odgovoril gospod Brownlow. "Ker vam berem z obrazov željo, izvedeti, kako da me ni bilo, da bi bil podkrepil Oliverovo pripoved, in zakaj sem odpotoval tako nenadno iz Anglije, si izgovorim še to, da me ne boste izpraševali o tem, dokler se ne bo zdelo meni samemu, pojasniti vam vse s pripovedovanjem svoje zgodbe. Verjemite mi, da imam za to prošnjo tehtnih vzrokov, kajti sicer bi lahko vzdržal upanja, ki se ne bi nikoli uresničila in bi samo pomnožila težave in razočaranja, ki jih je že tako več ko preveč. Pojdimo! Večerja je že napovedana, in mladi Oliver, ki je sam samec v sosednji sobi, si gotovo že misli, da nam njegova družina preseda in da sklepamo kako črno zaroto, kako bi ga pahnil zopet v svet."

Pri teh besedah je ponudil stari gospod gospe Maylijevi roko in jo je sprejel v obednico; gospod Losberne je šel z Rozo za njima, in posvetovanje je bilo za sedaj končano.

DVE IN ŠTIRIDESETO POGlavJE

Star znanec Oliverov, z odličnimi znaki genialnosti, postane v prestolnici oseba obnega zanimanja.

Prav tisto noč, ko je Nancy uspevala gospoda Sikesa in iz lastnega nagiba pohitela s svojim poročilom k Rozi Maylijevi, sta se pomikali proti Londonu po veliki cesti od severa dve osebi, ki je treba, da se ta povest zanju nekoliko pozanimata.

Bila sta mož in ženska. Mogoče pa bi ju primerneje označil, ako pravim: oseba moškega in ženskega spola; kajti prvo teh dveh bitij je bilo izmed tistih dolgokrakih, mahedravih sušic s šibčimi se koleno, ki jim težko prisodiš določena leta, ker so videti, dokler so še mladiči, kakor mlahavi možje, in ko so dorasli moža, kakor dečki, ki so se potegnili preko svojih let. Ženska je bila mlada, a krepke in žilave postave, kar ji je tudi prav hodilo, zakaj nesla je oprtan težak sveženj. Njen tovariš ni bil preveč otovorjen; od palice, ki si jo je prevesil čez ramo, je bingljala culica, z žepnim robcem povezana, in očitno precej lahka. Ta okolnost in nenačisto dolge noge so mu omogočale, da je izlahka mahal pet, šest korakov pred svojo družico. Zda

pa zdaj se je obrnil do nje, strelsel nestrpno z glavo, kakor da jo hoče pokarati zaradi počasnosti in vzbodriti k hitrejši hoji.

Tako sta se vlekla po prašni cesti, kaj malo se oziraje na predmete v obližju, razen kadar sta se morala umakniti kakemu poštnemu vozu, ki je ropotal iz mesta, dokler nista prišla skozi highgatski obok, kjer se je sprednji popotnik ustavil in nestrpno zaklical svoji družici:

"Stopi no, stopi! Kakšen polzi si, Čarlota!"

"Težak mi je tovor, lahko mi verjameš," je odgovorila ženska, od upehanosti skoraj iz sape.

"Težak! Kaj ga govoriš! Čemu si pa na svetu?" je odgovoril popotnik in preložil svojo culico z rame na ramo. "O, ti si mi prava... že zopet počiva. Res, če človek pri tebi ne bi izgubil potrpljenja, pa tudi ne vem kaj!"

"Ali je še daleč?" je vprašala ženska, ki je sedla na klop ob cesti ter pogledala kvišku; curkoma ji je lil znoj po obrazu.

"Daleč! Saj sva že kakortam," je dejal dolgotepetec ter pokazal predse. "Tja poglej, to so londonske luči!"

"To je še najmanj dve dobri milji hoda," je dejala ženska obupano.

"Naj bo dve milji ali dvajset, prava reč," je rekel Noe Claypole, on je bil namreč. "Vstani vendar in stopi, če ne, te sunem, da si boš zapomnila."

Ker je Noetu rdeči nos od jeze bolj in bolj rdel in ker je koračil čez cesto, kakor da hoče svojo grožnjo tudi izvršiti, je ženska brez besede vstala ter klecala vstric njega naprej.

"Kje misliš, Noe, bova drevo nočila?" je vprašala, ko sta prehodila nekaj sto korakov.

"Kako bi to vedel?" se je zadržal Noe, ki se mu je od potovanja volja še poslabšala.

"Blizu kje, upam," je rekla Čarlota.

"Nak, blizu že ne," se je odrezal gospod Claypole. "Ne! Blizu ne, to si kar iz glave izbil!"

"Pa zakaj ne?"

"Kadar ti pravim jaz, da tega ne maram, je pribito in vsak zakaj čemu je odveč," je odgovoril mogočno gospod Claypole.

"Veš, tako kipeti ti pa ni treba," je dejala njegova družica.

"Ta bi bila pa lepa, kajne; kreniti kar v prvo krmo pred mestom, tako da bi Sowerberry, ako naju zasleduje, samo svoj stari nos vanjo pomolil, pa naju z uklenjenimi rokami odpeljal," se je rogal gospod Claypole.

"Nak! Jaz se bom izgubil v najtesnejšo ulico, ki jo le morem najti, in ne ustavim se prej, dokler ne prideva do najbolj skrite hiše, ki jo iztaknem. Strela, zahvali Boga, da imam jaz glavo; zakaj, da nisva takoj od kraja nalašč ubrala napačne poti in se po ovinkih vrnili na cesto, bi ti sedela že teden dni pod ključem, gospa milostiva. In prav bi ti bilo, topoglavka."

"Sama vem, da nisem tako premetena kakor ti," je odgovorila Čarlota. "Toda ne obmetaj mene z vso sramoto, češ, da bi bila samo jaz zaprta. Tudi ti bi bil, če bi bila jaz, na vsak način."

"Ti si vzela denar iz predala, to menda veš," je rekel gospod Claypole.

"Zate sem ga vzela, Noe, dragi moj," je odgovorila Čarlota.

"Sem ga vzel jaz?" je vprašal gospod Claypole.

"Nisi; ti si ga le meni zaupal, in jaz ga nosim zate, srček moj,"

je odgovorila deklina, ga pogledala po podbradku ter se ga oprijela pod pazduho.

Res je bilo tako. Toda ker gospod Claypole ni imel navede, da bi zaupal komurkoli kar na slepo in brez pameti, moramo biti temu gospodu pravični in pripomniti, da je imel za to svoje veliko zaupanje do Čarlote poseben vzrok: če bi ju zasledovali in našli denar pri njej, bi imel on ugodno priliko, zatrjevali glede tatvine svojo nedolžnost, in tako bi se kaj lahko izvil. Sedaj se kajpada ni spustil v razkladanje svojih razlogov in tako sta v lepi slogi korakala dalje.

Po svojem previdno zasnovanem načrtu je šel gospod Claypole brez odmora naprej, dokler ni prišel do islingtonskega 'Angela', kjer je po gosti gneči ljudi in voz umno razsodil, da se tukaj resno začneja London. Pravkar se je ustavil ter opazoval, katere ceste so videti najbolj obljubene in se jih je zato treba najbolj ogibati. Nato je krenil v Saint Johnsko cesto in skoro se je potopil v zmedo zapletenih in umazanih ulic, ki se vijo med Gray's-Inn-Lanom in Smithfieldsom, tako da šteje takoj okraj med najbolj zanemarljive dele mesta, kljubujoč sredi Londona vsaki popravi in olepsavi.

Po teh ulicah je hodil Noe Claypole in vlekel Čarloto za sabo; včasih je postal, da bi objel z enim samim pogledom ves vnanji značaj kake majhne krme, nato je mahnil dalje, kadar se mu je po kakršnemkoli znamenju zazdelo, da je za njegove namene še vse preveč vidna. Naposled se je ustavil pred najznatnejšo in najzanimajšejo, kar jih je kedaj videl. Šel je preko ceste ter jo ogledoval od nasprotni strani, nato je milostno naznanil, da kani tu prenočiti.

"Tak daj no meni sveženj," je rekel Noe, ga vzel ženski z ram ter ga zavijtel sebi na pleča.

"Pa ne govori, razen kadar te kdo nagovori. Kako se pravi pri tej hiši? Tr... Tri... kaj?"

"Pokveke," je rekla Čarlota.

"Tri pokveke," je ponovil Noe.

"Dobro znamenje. Torej! Glej, da mi ostaneš prav za petami in pojdiva." S takimi opominji je s pleči odpahnil škripajoča vrata in stopil v hišo, njegova družica za njim.

V točilnici ni bilo nikogar, samo mlad žid, ki je prebiral, opt s komolci ob mizo, zamazane novine. Srepa je pogledal Noeta, in Noe je srepa pogledal njega.

Da je bil Noe v svoji obleki iz ubožniške šole, bi bil imel žid nazadnje še vzrok, tako strmeti; ker pa ni več nosil jopiča z našivi, temveč kratko suknjo nad usnjenimi hlačami, ni bilo videti nikakega posebnega povoda,

da bi moral zbuditi njegov prihod v krmo toliko pozornosti.

"Ali so to 'Tri pokveke'?" je vprašal Noe.

"Tako se ibeduje ta hiša," je odgovoril žid.

"Neki gospod, ki sva ga srečala še izven mesta na cesti, naju je napotil semkaj," je dejal Noe ter namignil Čarloti, mogoče, da bi jo opozoril na svojo bistroumno domisljico, s katero si bo pridobil ugleda; mogoče tudi, da bi jo opomnil, naj ne kaže nič začudenja. "Spala bi rada nočjo tukaj."

"De veb datadko, ali je bogoče," je rekel Barney, kajti ta je bil točaj; "abpak vprašal nob."

"Pokažite nama sobo za goste in prinesite nama kos mrzlega mesa in požirek piva," je ukazal Noe.

Barney ju je povedel v tesno zadnjo sobo ter jima postavil na mizo naročeno jed in pijačo. Potem jima je prišel javit, da nočjo lahko prenočita, ter pustil ljubeznivi parček pri okrepčilih.

Ta zadnja izba pa je bila neposredno za točilnico in nekaj stopnic nižja. Vsakdo, ki se je v hiši spoznal, je lahko odgrnil

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

ANTON KMET

ki je preminil 24. aprila, 1939

Vsa narava se prebuja, zgodnjo cvetje že duhti, Tebe grob zeleni krije, za nas pa uteha ni.

Večni naj mir ti bo, spavaj zdaj prav sladko, v raju se snidemo, večno srečo uživamo.

Zalujoci ostali:

JENNIE KMET, soproga.

JENNIE in BETTY, hčeri.

ANTHONY, sin.

Cleveland, O. 24. aprila, 1940.

Nemški mornarji na podmornici s kapetanom Wernerjem, ki so se vrnili v pristanišče in se bahajo, da so baje potopili od 45 do 80 tisoč tonazle angleških ladij.

majhno zaveso, prepeto preko edine šipe v steni, nekako pet čevljev od tal, ter gledal vse goste v zadnji sobi, ne da bi se mu bilo treba dosti bati, da bi ga ti opazili (ina je bila namreč v temnem kotu, in opazovalcu se je bilo treba samo stlačiti med steno in debelo pokončno bruno); pa tudi že samo, če je pritisnil uho na prekat, je razločil s precejšnjo gotovostjo vsebino njihovega pomenka.

Gospodar te hiše že pet minut ni ganil očesa od te opazovalnice. Barney je bil sporočil gostoma, kar smo povedali zgoraj, ter se baš vrnil v prvo izbo, ko pride Fagin, ki je hodil po svojih večernih opravkih, v točilnico, da bi vprašal po nekem svojih mladih varovancev.

"Pst!" ga je opomnil Barney.

"Tujce ibabo v drugi sobi."

"Tujce!" je ponovil starih šestpetaje.

"Tako je! In čuddo ljudstvo povrh," je pristavil Barney. "S kmetov, abpak dekaj za vas, če se ne botib."

Videti je bilo, da je sprejel Fagin to novico z velikim zanimanjem. Stopil je na stol, oprezno približal oko k šipi ter gledal, kako se je gospod Claypole zalagal z mrzlim mesom in zalival s pivom in delil obojega v homeopatskih dozah Čarloti, ki je sedela vdana poleg njega ter jela in pila po njegovi volji.

"Aha," je zašepetal žid in se ozrl proti Barneyu, "ta dečko mi je pa všeč. S tem bi se utegnili mi okoristiti; že ve, kako treba ravnati z dekletom. Ne delaj prav nobenega šuma, dragi moj, da bom slišal, kaj govoriš."

Žid se je obrnil zopet proti linici, nastavljal uho na steno ter pazno poslušal s tako prekanjenim in radovednim izrazom na licu kakor kak star škrtar.

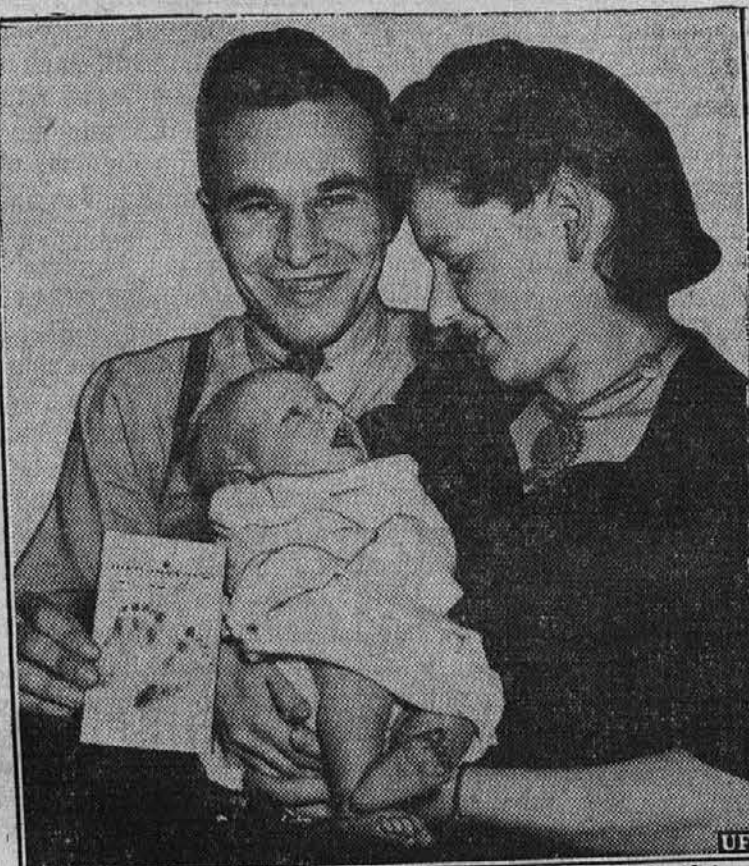
"In tako bom posiljal gospod," je rekel gospod Claypole nadaljuje pogovor, kateremu Fagin ni slišal začetka, ker je

prišel prepozno. Noe je daleč iztegnil noge. "Nič več lepih starih krst, Čarlota, ampak po gosposko se bom razprezal in ti,

če te veseli, boš gospa."

(Dalje prihodnjič.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Ko je Irwin Meyers hitel s svojo ženo v bolnišnico, kjer se mu je rodila hčerka, je dobil povabilo od policije, ker je "parkal" svoj avto na prepovedanem kraju. Ko pa je prinesel na policijo pred sodnika odtise nog novorojenke in s tem dokazal sodniku, da je bil v resnici mujen slučaj, ga je sodnik oprostil.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

VSAKA mogoča stopnja gorkote

... za vsako potrebno kuho, imate

lahko z moderno plinsko pečjo

● Kadar kupite novo peč, boste hoteli tako, ki se bo takoj odzvala za vsako kuho, ki jo potrebujete. Zato boste pa imeli radi prožno možnost plina.

Novi grelci, ki hitro razgrejejo in ki so ekonomični, ki vam dajo majhen plamen za kuho brez vode in dušenja, in iz istega grelca v hipu lahko dobite največjo vročino za naglo vretje.

Nova zračna peč, ki je insulirana, vam da vsako toploto, ki jo potrebujete, nizko za mehke, slastne pečenke, hitro vročino za pečenje in zarumenjavanje ter vsako vročino med temi za perfektno pečenje vsake vrste.

Uspehi kuhe so lažje, bolj gotovi, če imate takojšen, prožen PLIN. Torej oglejte si peč, ki so cenejše in stanejo manj za obrat. Oglejte si nove plinske peči na razstavi v uradu plinske družbe.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

PLIN ZA 4 VE- LIKA DELA || KUHO • HIŠNO GRETJE MRZLOTO • VROČOVODO

Dr. James W. Mally

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

Uradne ure od 9-12, 1-5, 6-8.
Ob sredah in sobotah od 9. zj.
do popoldne.

6411 St. Clair Ave.

(v Slovenskem narodnem domu)